Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0672/2017

6.12.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om situationen for rohingya-folket
(2017/2973(RSP))

Elena Valenciano, Victor Boştinaru, Soraya Post
for S&D-Gruppen

B8-0672/2017

Europa-Parlamentets beslutning om situationen for rohingya-folket (2017/2973(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Myanmar og situationen for rohingya-muslimerne, særlig af 14. september 2017[1], 7. juli 2016[2] og 15. december 2016[3],

– der henviser til Rådets konklusioner om Myanmar/Burma af 16. oktober 2017,

– der henviser til udtalelserne fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, i byen Cox's Bazar i Bangladesh, den 19. november 2017,

– der henviser til den fælles pressemeddelelse af 25. november 2016 om den tredje menneskerettighedsdialog mellem EU og Myanmar,

– der henviser til Rådets konklusioner om statsløshed af 4. december 2015,

– der henviser til erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd om volden i delstaten Rakhine af 6. november 2017,

– der henviser til resolutionen om menneskerettighedssituationen i Myanmar, som blev vedtaget af FN's Generalforsamlings tredje udvalg den 16. november 2017,

– der henviser til rapporten af 20. juni 2016 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder med titlen "Situation of human rights of Rohingya Muslims and other minorities in Myanmar" og til rapporten af 18. marts 2016 fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Myanmar,

– der henviser til den 27. særlige samling i FN's Menneskerettighedsråd om menneskerettighedssituationen for mindretallet rohingya-muslimerne og andre mindretal i delstaten Rakhine i Myanmar og til sin betænkning af 5. december 2017 om menneskerettighedssituationen for rohingya-muslimerne og andre mindretal i Myanmar;

– der henviser til FN-konventionen af 1951 om flygtninges status og protokollen hertil fra 1967,

– der henviser til FN-konventionen fra 1954 om statsløse personers retsstilling og konventionen fra 1961 om begrænsning af statsløshed,

– der henviser til UNHCR's globale handlingsplan for udryddelse af statsløshed 2014-2024,

[1] Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0351.
[2] Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0316.
[3] Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0506.

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

– der henviser til den endelige rapport fra det rådgivende udvalg om delstaten Rakhine (Annan-kommissionen),

– der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966 og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder fra 1966,

– der henviser til ASEAN-chartret,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at delstaten Rakhine i Myanmar er hjemsted for omkring en million rohingyaer, et overvejende muslimsk mindretal, som nægtes deres fulde statsborgerskabsrettigheder i medfør af Myanmars lov om statsborgerskab, hvilket gør dem statsløse;

B. der henviser til, at rohingyaerne er et af verdens mest forfulgte mindretal og for størstedelens vedkommende er spærret inde i lejre med strenge begrænsninger af den fri bevægelighed i og uden for delstaten Rakhine; der henviser til, at denne frihedsberøvelse har ført til trusler mod deres liv og sikkerhed, nægtelse af retten til sundhedspleje og uddannelse, fejlernæring og manglende fødevaresikkerhed, tvangsarbejde, seksuel vold og begrænsninger af deres politiske rettigheder;

C. der henviser til, at den seneste opblussen af spændingerne i august 2017 førte til en overvældende uforholdsmæssig reaktion fra Myanmars myndigheder, som begik alvorlige menneskerettighedskrænkelser mod rohingyaer, herunder omfattende ødelæggelse af huse, drab, voldtægt og tortur;

D. der henviser til, at mere end 626 000 rohingyaer siden august 2017 er flygtet i sikkerhed i nabolandet Bangladesh, hvilket bringer det samlede antal rohingya-flygtninge i Bangladesh op på 838 109, som forventes at overstige en million inden udgangen af 2017; der henviser til, at de, der flygter, er nødt til at rejse ad farlige ruter og udsættes for skyderier, farligt terræn, kønsbaseret vold, sult og mangel på lægehjælp; der henviser til, at snesevis af rohingyaer, heriblandt kvinder og børn, er døde undervejs;

E. der henviser til, at mere end 400 000 mennesker har behov for lægehjælp og fødevarebistand, og at det anslås, at 300 000 har behov for ernæring, herunder mere end 150 000 børn under fem år;

F. der henviser til, at Bangladesh har indgivet en klage mod Myanmars myndigheder over nedlægningen af landminer langs en del af grænsen til Bangladesh;

G. der henviser til, at FN-organisationer efter sigende stadig forhindres i at levere nødhjælp, herunder fødevarer, vand og medicin, til rohingyaerne;

H. der henviser til, at FN's højkommissær for menneskerettigheder, Zeid Ra'ad Al Hussein, den 10. september 2017 meddelte, at situationen i Myanmar synes at være et skoleeksempel på etnisk udrensning, og den 5. december 2017 udtalte, at det ikke kan

udelukkes, at statslige styrker i Myanmar har begået folkedrab på rohingya-muslimer; der henviser til, at Amnesty International har beskrevet mindretallenes situation i delstaten Rakhine som "apartheid" og har fremhævet, at FN's Menneskerettighedsråd har fordømt, at der højst sandsynligvis er blevet begået forbrydelser mod menneskeheden i Myanmar; der henviser til, at det i en rapport udarbejdet af det amerikanske Holocaust Memorial Museum og menneskerettighedsorganisationen Fortify Rights, med hjemsted i Sydøstasien, anføres, at der er stadig flere beviser på folkedrab mod rohingyaerne;

1. beklager den fortsatte vold, menneskerettighedskrænkelserne og tabet af menneskeliv, levebrød og boliger i delstaten Rakhine; giver udtryk for sin dybeste sympati med og fulde støtte til rohingya-folket; minder om, at Myanmars myndigheder har pligt til at beskytte alle civile mod overgreb uden forskelsbehandling, til at efterforske grove menneskerettighedskrænkelser og til at retsforfølge de ansvarlige i overensstemmelse med menneskerettighedsstandarder og -forpligtelser;

2. opfordrer indtrængende Myanmars militær og sikkerhedsstyrker til omgående at ophøre med drab, chikane og voldtægter rettet mod rohingya-folket og ødelæggelse af deres hjem;

3. opfordrer indtrængende Myanmars myndigheder til at tillade øjeblikkelig og uhindret adgang for internationale humanitære organisationer til delstaten Rakhine, herunder målrettet støtte til udsatte grupper som børn, ældre og ofre for seksuel vold; opfordrer indtrængende regeringen til at gennemføre foranstaltninger i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2106 (2013) til at forebygge og reagere på sager om seksuel vold;

4. opfordrer Myanmars myndigheder til at give adgang for uafhængige observatører, navnlig FN's undersøgelsesmission, som blev nedsat af FN's Menneskerettighedsråd i marts 2017, med henblik på at sikre uafhængige og upartiske undersøgelser af påstande om alvorlige menneskerettighedskrænkelser begået af alle parter;

5. gentager sin opfordring til Myanmars regering om omgående at fjerne alle landminer langs grænsen til Bangladesh;

6. anerkender Bangladeshs indsats i forbindelse med den humanitære krise i et af dets nabolande; glæder sig over den beskyttelse, som Bangladesh har ydet rohingyaer, som er flygtet fra Myanmar, og opfordrer landet til fortsat at tilbyde støtte i samarbejde med UNHCR, som har den tekniske ekspertise til at screene for flygtningestatus og mandatet til at beskytte flygtninge og statsløse personer; opfordrer Bangladesh til yderligere at lette humanitære operationer, der gennemføres af internationale NGO'er, ved at forenkle den bureaukratiske byrde, registreringsprocessen og begrænsningerne af deres bevægelighed;

7. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at øge den økonomiske og materielle støtte til indkvartering af flygtninge, samtidig med at det sikres, at bistanden ikke anvendes til uacceptable løsninger for flygtninge og hjemvendte såsom etablering af "sikre zoner" på den burmesiske side af grænsen; er derfor bekymret over Bangladeshs beslutning om at etablere en isoleret og oversvømmelsestruet ø i Den Bengalske Havbugt til midlertidigt at huse 100 000 rohingya-flygtninge, eftersom det

ville berøve flygtningene deres rettigheder;

8. opfordrer desuden den bangladeshiske regering, EU, medlemsstaterne og internationale finansieringsinstitutter til at sikre langsigtet finansiering, som på holdbar vis opfylder de fordrevne rohingyaers og værtssamfundenes behov gennem adgang til relevante og forbedrede tjenester; henleder navnlig opmærksomheden på det presserende behov for finansiering, som beløber sig til ca. 10 mio. USD, til særlig lægehjælp og særlige mentale sundhedstjenester til ofre for voldtægt og kønsbaseret vold; opfordrer Kommissionen til at støtte en fuldstændig undersøgelse af omfanget af seksuel vold og andre forbrydelser mod rohingyaerne;

9. udtrykker dyb bekymring over rapporter om handel med rohingya-kvinder og -piger i Myanmar og Bangladesh og opfordrer indtrængende begge landes myndigheder til at samarbejde med UNHCR og menneskerettighedsorganisationer om at sætte en stopper for menneskehandelen og yde de berørte kvinder og piger beskyttelse og støtte;

10. noterer sig den bilaterale tilbagetagelsesaftale, som blev indgået mellem Bangladesh og Myanmar den 23. november 2017, i erkendelse af rohingyaernes ret til at vende tilbage og blive boende i Myanmar; fastholder dog, at der ikke må foretages tvungne tilbagesendelser, navnlig så længe den vold og undertrykkelse, der ifølge beskrivelser svarer til "etnisk udrensning", fortsætter; opfordrer indtrængende myndighederne i Bangladesh til, inden tilbagesendelserne indledes, at sikre, at der foreligger en samlet strategi i Myanmar for tilbagesendelse og integration af rohingya-folket, baseret på gennemførelsen af de vigtigste henstillinger i rapporten fra Kofi Annan; understreger, at Myanmars myndigheder skal give tilstrækkelig sikkerhed for, at hjemvendte ikke vil blive forfulgt eller tvunget ind i separate lejre på et etnisk eller religiøst grundlag, og garantere, at menneskerettighedsorganer kan foretage en uafhængig og upartisk overvågning; mener, at betingelserne for sikker, frivillig tilbagevenden under de nuværende omstændigheder ikke overholdes;

11. understreger, at det er nødvendigt at sikre, at hvis der finder tilbagesendelser sted i henhold til denne aftale, skal FN have fuldt tilsyn med processen for at garantere, at disse tilbagesendelser sker på frivillig, sikker og velinformeret vis; opfordrer indtrængende Myanmars regering til at udarbejde en samlet strategi for lukning af alle lejre for internt fordrevne personer (IDP'er) i delstaten Rakhine og for fremme af tilbagesendelsen af internt fordrevne i Myanmar på grundlag af henstillingerne i Annan-kommissionens rapport, gennem høring af de berørte samfund og inden for en klart defineret tidsramme;

12. bemærker, at der er behov for en omfattende indsats med henblik på at bekæmpe institutionaliseret forskelsbehandling og segregation i Myanmar for at fremme tilbagesendelser og værne om rohingyaernes universelle menneskerettigheder; understreger, at hvis de grundlæggende årsager ikke håndteres, er det umuligt at ændre deres situation; bemærker i denne forbindelse, at nægtelsen af rettigheder for mindretal i Myanmar rækker videre end blot til rohingyaerne og også påvirker etniske grupper i delstaterne Kachin og Shan;

13. udtrykker sin dybe beklagelse over den fortsatte gennemførelse af Myanmars lov om statsborgerskab fra 1982, som har frataget rohingyaerne grundlæggende menneskerettigheder ved at gøre dem statsløse; opfordrer indtrængende Myanmars

regering til at ændre loven om statsborgerskab og give rohingya-indbyggerne retligt anerkendt dokumentation for statsborgerskab, således at de accepteres som et samfund, og deres ret til selvidentificering respekteres; opfordrer indtrængende regeringen til at udstede identitetskort, som ikke angiver religiøst tilhørsforhold;

14. fastholder, at segregationen af rohingya-befolkningen i Myanmar skal bringes til ophør; opfordrer til, at udgangsforbuddet for rohingyaer ophæves, og at alle de kontrolsteder, som ikke er nødvendige, afskaffes; opfordrer indtrængende Myanmars regering til at sikre, at rohingya-indbyggerne kan rejse frit i hele delstaten Rakhine og i resten af landet, og at navnlig deres ret til adgang til sundhedspleje, uddannelse og beskæftigelse fastholdes;

15. minder om, at Annan-kommissionen blev nedsat på anmodning af statsrådgiveren; tilskynder Myanmars myndigheder til at udpege et gennemførelsesorgan så hurtigt som muligt til at gennemføre Kofi Annans henstillinger fuldt ud; opfordrer EU og FN til at støtte denne proces;

16. fastholder, at det er nødvendigt at sikre, at EU's investeringer, herunder udviklingsbistanden, bidrager til universelle tjenester, der er til rådighed for hele befolkningen, og understreger, at sådanne investeringer ikke må befæste segregationen i Myanmar, som allerede har ført til institutionaliseret forskelsbehandling og forbrydelser mod menneskeheden; opfordrer derfor EU til at foretage vurderinger af alle projekter og bistandsoperationer for at sikre, at de gennemføres i overensstemmelse hermed, og anmoder EU om at støtte aktører og projekter, der bekæmper segregation og forskelsbehandling og arbejder for at skabe et mere inklusivt og lige samfund;

17. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til hurtigst muligt at vedtage målrettede finansielle sanktioner mod de enkeltpersoner i militæret og sikkerhedstjenesterne, som er ansvarlige for, at de udbredte menneskerettighedskrænkelser fortsætter i Myanmar;

18. opfordrer FN's Sikkerhedsråd til at indføre en omfattende global våbenembargo mod Myanmar, suspendere al direkte og indirekte levering, salg eller overførsel, herunder transit og omladning af alle våben, al ammunition og andet militær- og sikkerhedsudstyr, samt tilbud om uddannelse eller anden militær og sikkerhedsmæssig bistand;

19. opfordrer indtrængende Myanmars regering til at sikre, at de ansvarlige for forbrydelser mod menneskeheden og krænkelser af menneskerettighederne stilles for en domstol, og til at sikre ofrene retfærdighed; opfordrer FN og EU til at overvåge og støtte de undersøgelser, som Myanmar foretager, og til at undersøge udenlandske eller internationale domstoles muligheder for efterforskning og retsforfølgelse, hvis Myanmars myndigheder undlader at sikre national ansvarlighed;

20. opfordrer regeringen i Myanmar, herunder statsrådgiveren, til at fordømme hadefuld tale og chikane, fremme interkulturel og interreligiøs dialog og værne om den universelle ret til religions- og trosfrihed;

21. opfordrer desuden ASEAN og regionale regeringer til at tage øjeblikkelige skridt til at øge presset på Myanmars regering og landets militær for at sætte en stopper for

rettighedskrænkelser og beskytte alle civile i delstaten Rakhine og i det øvrige Myanmar;

22. opfordrer Sakharovprismodtageren, Aung San Suu Kyi, til at fordømme alle alvorlige menneskerettighedskrænkelser mod rohingya-mindretallet; minder om erklæringen af 18. maj 2015 fra talspersonen for Aung San Suu Kyis parti om, at Myanmars regering bør give rohingya-mindretallet dets ret til statsborgerskab tilbage; minder om, at Sakharovprisen uddeles til dem, der bl.a. forsvarer menneskerettighederne, beskytter mindretals rettigheder og overholder folkeretten; henleder opmærksomheden på muligheden for at overveje, om Sakharovprisen kan tilbagekaldes, hvis prismodtagere krænker disse kriterier, efter at prisen er blevet tildelt;

23. tilskynder parternes vigtigste internationale tilhængere, navnlig Kina og andre regionale aktører, til at benytte alle diplomatiske kanaler til at kræve, at volden bringes til ophør;

24. beklager, at det ikke er lykkedes FN's Sikkerhedsråd at nå til enighed om afgørende foranstaltninger, og opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at øge presset på dem, der blokerer meningsfulde foranstaltninger, herunder Kina og Rusland;

25. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant og medlemsstaterne til fortsat at lægge pres på Myanmars myndigheder og sikkerhedstjenester for at sætte en stopper for den vold og diskrimination, som rohingya-folket fortsat udsættes for, og til at fortsætte sit samarbejde med FN, regionale regeringer, ASEAN og Kina for at bringe segregationen i Myanmar til ophør;

26. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at orientere Parlamentet om de foranstaltninger, der blev truffet af EU's delegation på ASEM-udenrigsministermødet i Nay Pyi Taw den 21. november 2017;

27. opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte UNHCR's globale handlingsplan for udryddelse af statsløshed 2014-2024;

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Myanmars regering og parlament, Bangladeshs regering og parlament, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, ASEAN's generalsekretær, ASEAN's Mellemstatslige Menneskerettighedskommission, FN's særlige rapportør for menneskerettighedssituationen i Myanmar, FN's højkommissær for flygtninge og FN's Menneskerettighedsråd.